

Známost a manželství věřícího s nevěřícím

Stanovisko Studijního odboru Rady Církve bratrské, prosinec 2008

Jako křesťané tvoříme menšinovou skupinu ve společnosti. Věřícím lidem, kteří hledají partnera pro manželský vztah, se nabízí neustále mnoho příležitostí, kdy mohou navázat známost s nevěřícím. Zdaleka se to netýká jen mladých lidí, ale i osamělých či rozvedených, kteří například uvěřili v dospělosti. Také misijní úsilí církve přináší věřícím lidem nové příležitosti navázat vztah s někým, kdo není Kristovým učedníkem. V mnoha sborech je řada hostů, kteří se stávají přáteli nebo účastníky různých sborových aktivit, ale přitom nejsou lidmi rozhodnutými žít s Kristem. To nás vede k tomu, abychom hledali odpověď na otázku, jaký postoj zaujmout k navazování známosti nebo uzavírání manželství věřícího s nevěřícím.

□1. Vztah muže a ženy v Písmu

- a) Hospodin stvořil člověka jako muže a ženu ke svému obrazu.¹ Proto Hospodin tvoří manželství jako pevné spojení muže a ženy v jeden celek.² Jedním z podstatných cílů manželství je vytvořit jednotu, která bude obrazem Stvořitele.
- b) Manželský vztah muže a ženy Bůh zvolil jako způsob, jakým je představena Boží láska k člověku. Manželství naplněné láskou a poddaností dosvědčuje vztah mezi Kristem a církví.³
- c) Písmo nás vede k tomu, abychom manželství chápali jako nerozlučitelný svazek muže a ženy, který má být naplněn věrností a láskou. Vstup do manželství je tedy zásadním rozhodnutím, které je třeba činit se vši vážností a zodpovědností. Podobně vnímáme i navázání známosti, kterou chápeme jako období zodpovědné přípravy na případný závazný vztah. Nezávazný vztah a flirt neodpovídá účtě k manželství, ke které nás Písmo vede.⁴
- d) Vztah muže a ženy a manželství mají být podobně jako všechny ostatní oblasti života podřízeny našemu následování Krista.⁵

□2. Vztah věřícího s nevěřícím

- a) S ohledem na poslání manželství Písmo směřuje k **ideálu duchovně**

1 Gn 1,27: *Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.*

2 Mt 19,5-6: *A řekl: 'Proto opustí muž otce i matku a připojí se ke své manželce, a budou ti dva jedno tělo'; takže již nejsou dva, ale jeden. A proto co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!*

3 Ef 5,31-33: *'Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo'. Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev. A tak i každý z vás bez výjimky ať miluje svou ženu jako sebe sama a žena ať má před mužem úctu.*

4 Žd 13,4: *Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni, neboť neřestné a nevěrné bude soudit Bůh.*

5 1K 10,31: *Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všecko číňte k slávě Boží. Viz také L 14,26-27 Ř 14,7-8 Ko 3,17nn*

- jednotného manželství**, které slouží Bohu⁶, ve kterém je Kristus hlavou muže (a tedy i ženy)⁷, kde se uskutečňuje společná modlitba⁸, a které je ilustrací Kristovy lásky k církvi⁹. Toto jednoznačné směřování je potvrzeno i pokyny pro řešení některých konkrétních situací:
- Hospodin varuje Izrael před smíšenými sňatky.¹⁰
  - Apoštol Pavel vede ovdovělou věřící ženu k manželství s mužem, který je oddaný Pánu.¹¹
  - Apoštol Pavel varuje před společným jhem věřícího a nevěřícího¹², přičemž Ježíš mluví o manželství jako o spojení společným jhem.¹³
- b) Je tedy zřejmé, že Boží vůle je, aby ten, kdo vyznává Krista jako svého Zachránce a Pána, vstupoval do manželství s člověkem, který toto vyznání sdílí. Sňatek věřícího s nevěřícím pak vnímáme jako **neposlušnost** této Boží vůle. Vzhledem k tomu, že známost chápeme jako zodpovědnou přípravu na manželství, nevidíme jako moudré, aby věřící navazovali známosti s nevěřícími.
- c) Navazování partnerských vztahů s nevěřícími nelze chápat jako vhodný prostředek **misie**. Je to v rozporu se základním principem následování Krista: hledat především Boží království a jeho spravedlnost.¹⁴ Jsme vděční za všechny zkušenosti, kdy v takovém vztahu dojde k obrácení nevěřícího, ale je nepochybné, že jsou výjimkou.
- d) Manželství, které se stane **duchovně rozděleným po obrácení** jednoho z partnerů, chápeme zcela odlišně. Písmo vede k věrné lásce, k vytrvalé naději a ke sdílení víry (často beze slov)¹⁵. Věřící partner však nemá spasení nevěřícího ve své moci.¹⁶
- e) V naší praxi výrazně převažují zkušenosti, které ukazují, že budování duchovně rozděleného manželství je stavěním domu **na dvou různých základech**. Zpravidla je nutné činit mnoho kompromisů, což bývá pro obě strany neuspokojivé. Zvláště komplikovaná je v takové rodině výchova dětí a jejich vedení ke vztahu s Bohem.

6 Jz 24,15: *Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.*

7 1K 11,3: *Rád bych, abyste si uvědomili, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy muž a hlavou Krista je Bůh.*

8 1K 7,5: *Neodpírejte se jeden druhému, leda se vzájemným souhlasem a jen na čas, abyste byli volni pro modlitbu.*

9 Ef 5,23-27: *Muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve, těla, které spasil. Ale jako církev je podřízena Kristu, tak ženy mají být ve všem podřízeny svému muži. Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval, aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem; tak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná.*

10 Dt 7,3-4: *Nespřizníš se s nimi, svou dceru neprovdáš za syna někoho z nich ani jeho dceru nevezmeš pro svého syna. To by odvrátilo tvého syna ode mne, takže by sloužili jiným bohům. Hospodin by proti vám vzplanul hněvem a rychle by tě vyhladil. Viz také Ezd 10,2, Nh 13,27.*

11 1K 7,39: *Žena je vázána zákonem, pokud žije její muž. Jestliže muž umře, je svobodná a může se vdát, za koho chce, ale jen v Kristu.*

12 2K 6,14: *Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! Co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké spolužití světla s temnotou?*

13 Mt 19,6: *A proto co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!*

14 Mt 6,33: *Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.*

15 1K 7,12-14: *Ostatním pravím já, a ne už Pán: Má-li někdo z bratří ženu nevěřící a ona je ochotna s ním zůstat, ať ji neopouští. A má-li žena muže nevěřícího a on je ochoten s ní zůstat, ať ho neopouští. Nevěřící muž je totiž posvěcen manželstvím s věřící ženou a nevěřící žena manželstvím s věřícím mužem, jinak by vaše děti byly nečisté; jsou však přece svaté! 1P 3,1-2: Stejně i vy ženy, podřízujte se svým mužům; i když se někteří z nich vzpírají Božímú slovu, můžete je beze slov získat svým jednáním, když uvidí váš čistý život v bázni Boží.*

16 1K 7,15-16: *Chce-li nevěřící odejít, ať odejde. Věřící nejsou v takových případech vázáni. Bůh nás povolal k pokoji. Víš snad, ženo, zda se ti podaří přivést muže ke spáse? Víš snad, muži, zda se ti podaří přivést ženu ke spáse?*

□3. Služba těm, kdo žijí v duchovně rozděleném vztahu

- a) S těmi, kdo vstoupili do známosti s nevěřícím partnerem, vidíme za potřebné budovat **vztah důvěry a vést rozhovor**. Cílem takového rozhovoru je
- z hlediska pastýře porozumět tomu, co dotyčný prožívá, jaké má motivy, jak k němu mluví Bůh;
  - připomenout celou šíři učení Písma pro danou situaci;
  - společně hledat k jakému rozhodnutí a další cestě Bůh vede;
  - klást si zásadní otázky o praktickém fungování duchovně rozděleného vztahu;
  - pomoci přijmout plnou zodpovědnost za vlastní rozhodování (zamilování není něco, co „se mi přihodilo, nemůžu za to“).
- b) Máme za to, že je důležité zejména v počáteční fázi vztahu vést **jasnou komunikaci** o Božích nárocích na nás a o riziku duchovně rozděleného vztahu a nebát se přímé výzvy ke změně postoje. Zároveň se chceme vyvarovat odmítnutí a odsouzení. Nesouhlas s postoji a rozhodnutími nesmí znamenat zrušení vztahu.¹⁷
- c) Jakékoliv další prostředky **kázně** je nutné volit uvážlivě s ohledem na situaci, v duchu Kristovy lásky a zodpovědnosti za dotyčného i za společenství, které je takového jednání svědkem. Necitlivá kázeň může vést k ztrátě důvěry a komunikace. Nedůsledná kázeň vede k relativizaci hodnot a může vést k pohoršení.
- d) Pokud si věřící nedá říci a vztah se rozvine do pokročilé fáze nebo je završen sňatkem, je důležité nadále **budovat vztahy s oběma partnery**. Sňatkem končí možnost církve varovat a vést k přehodnocení vztahu. Nadále je třeba vytvářet v církvi pro takové manželství prostor přijetí a podporu vytrvalými přímluvami.¹⁸
- e) Je zodpovědností staršovstva sboru, aby rozhodlo o tom, jak postupovat v případné žádosti o **svatební shromáždění** s požehnáním nebo s úředním úkonem uzavření sňatku. Zpravidla to zřejmě nebude vhodná forma služby a je lépe využít možnosti svatebního shromáždění ve sboru s přímluvnými modlitbami. Je třeba pamatovat na to, že Boží požehnání je podmíněno naší oddaností Bohu.¹⁹

---

17 1K 2,6-8: Stačí už to pokárání, kterého se mu dostalo od většiny z vás. Proto je nyní spíše třeba, abyste mu odpustili a potěšili ho, aby se takový člověk pod přívalem zármutku nezhroutil. Naléhavě vás prosím, abyste mu dokázali svou lásku.

18 1S 12,20-23: Nato řekl Samuel lidu: "Nebojte se. Ano, dopustili jste se všeho toho zla, avšak neodchylujte se od Hospodina a služte Hospodinu celým srdcem. Neuchylujte se k nicotám, které neprospějí a nevysvobodí; vždyť jsou jen nicotou. Hospodin pro své veliké jméno svůj lid nezavrhne, vždyť z vás hodlá učinit svůj lid. Jsem dalek toho, abych proti Hospodinu hřešil a přestal se za vás modlit. I nadále vás budu vyučovat dobré a přímé cestě.

19 Dt 11,26-28: Hled', dnes vám předkládám požehnání i zlořečení: požehnání, když budete poslouchat příkazy Hospodina, svého Boha, které já vám dnes přikazuji, a zlořečení, když nebudete poslouchat příkazy Hospodina, svého Boha, sejdete-li z cesty, kterou vám dnes přikazuji, a budete-li chodit za jinými bohy, k nimž se nemáte znát.